

VERJAARDAGFEEST EN EERBETOON

Steve Boston 75

Als eerste docent Latin Percussie aan het Rotterdams Conservatorium gaf hij les aan zo'n beetje alle Nederlandse percussionisten van betekenis. Als speler deed hij sessiewerk en speelde hij met Nederlandse jazzpioniers als Max Woiski jr. en Hans Dulfer. Op 1 september werd Steve Boston geëerd met een verjaardagsfeest in het Amsterdamse Bimhuis.

tekst en foto's Hans Speekenbrink

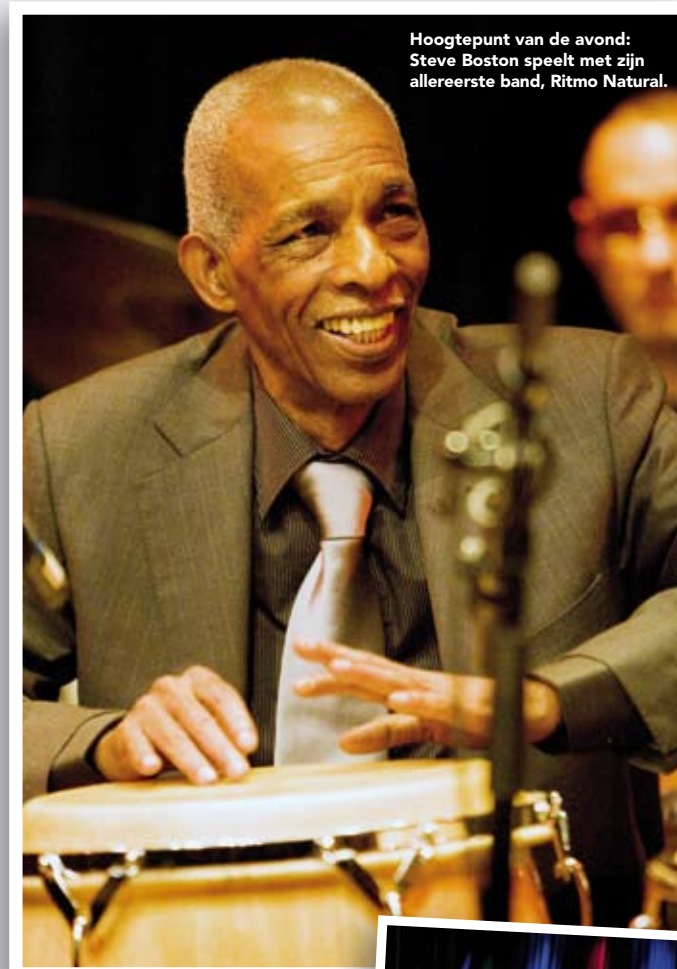
Een eerbetoon aan percussionist Steve Boston. Hoog tijd, want velen zien Boston als de aartsvader van de Nederlandse percussie. Veel van die velen zijn dan ook van de partij in het Bimhuis, en het zijn niet de minsten. Als je ze allemaal zo bij elkaar ziet – Jaime Rodríguez, Jean Luc van Eendenburg, Martin Gort, Jeroen de Rijk, Martin Verdonk, Nippy Noya, Bart Fermie, Michael de Miranda en Ponda O'Bryan – dan lijkt het wel een voorwaarde voor succes dat je les moet hebben gehad van Steve Boston.

De catacomben van het Bimhuis, waar de kleedkamers zich bevinden, zijn afgeladen vol met muzikanten die iets met Boston hebben en hem willen feliciteren met zijn verjaardag. Natuurlijk niet alleen percussionisten. Saxofonist Hans Dulfer, in wiens

band Steve Boston in zijn jonge jaren speelde, belde en plein public dochterlief Candy op – in Japan op tour – om Boston in de gelegenheid te stellen zijn 'huwelijksaanzoek' van destijds nog eens te herhalen. Hilariteit alom.

Tijdens het openingsoptreden van Ponda O'Bryan en zijn leerlingen komt Steve Boston onder luid applaus heupwiegend het podium op. Het programma is overvol en de sfeer warm en vrolijk, mede dankzij presentator Dr Salsa. Boston, die na een zwaar auto-ongeluk nooit meer op volle kracht kon spelen, zit geflankeerd door zijn dochters midden vooraan bij het podium. Moeilijk is het niet om hem te verleiden mee te doen. Als iemand hem een guiro aanreikt, staat hij al snel mee te raspen.

In vlot tempo volgen de optredens elkaar op. Initiatiefnemer en organisator van de avond, Jaime Rodríguez speelt met zangeres Beatriz Aguiar en pianist José Lopretti; zangeressen Lils Mackintosh en Denise Jannah brengen oude Surinaamse krakers

Hoogtepunt van de avond: Steve Boston speelt met zijn allereerste band, Ritmo Natural.

als *Rijst Met Kouseband*; percussieheld Nippy Noya speelt conga's en ook nog schitterend op duimpiano; en op een gegeven moment zitten zo'n beetje alle bekende oud-leerlingen van Boston als 'besten van de klas' op een rijtje te spelen, om gezamenlijk die ene break te spelen die Boston ze heeft geleerd. Mooi.

Jeroen de Rijk zocht een 31 jaar oude cassette op, met een opname van een les die Boston hem destijds gaf. De sample daarvan verwerkte hij in een loop waarop hij meespeelt. Hoogtepunt van de avond is het moment dat Boston wordt uitgenodigd om mee te doen met zijn allereerste band Ritmo Natural, naast onder meer kompanen van het eerste uur, timbalero Alberto de Hond. Als snel zit de oude

Bekende oud-leerlingen van Boston spelen gezamenlijk die ene break die Boston ze heeft geleerd. V.l.n.r. Jaime Rodríguez, Martin Gort, Jeroen de Rijk, Martin Verdonk, Bart Fermie, Claus Tofft, Michael de Miranda en Jean Luc van Eendenburg.

meester achter de conga's, en de ontroering is voelbaar tot achter in de zaal. 'Het is de elegantie in zijn bewegingen, dat 't 'm doet', zo hoor je het rondgonzen.

Boston met Nippy Noya.

Hans Dulfer heeft een verzamel-cd en oude foto's meegenomen.

OP JE OREN

Blindoekrecensie van het album *Dust In My Coffee* van Uffe Steen, met op drums Adam Nussbaum

Hulde voor Dennis Boxem, die in deze *Op Je Oren* de spijker even voorzichtig als raak op z'n kop slaat: het geblinddoekte recensententrio luisterde naar *Dust In My Coffee* (2003) van de Deense gitarist Uffe Steen met bassist Lennart Ginman en op drums, inderdaad, Adam Nussbaum. Leuk dat Dennis de drummer op dezelfde manier beschrijft als wat de liner notes over Steen zeggen: *a young man of fifty*. Net zo leuk is het dat Dennis het vervolgens heeft over Nussbaum op een wel erg stevig klinkende kit, terwijl Mark Eeftens aan een licht spelende Brechtlein op een klein drumsetje denkt, en ze luisteren toch allebei naar dezelfde drummer. Fijn voor Mark? Zowel Steen als Ford koesteren hun Telecasters. (Hugo Pinksterboer)

Dennis Boxem

Wat een heerlijke timing! Die brushes op de eerste track kunnen haast niet verder achterop de tel. Deze drummer speelt met brushes totaal anders dan met stokken. Met brushes lijkt alles extra rollend gespeeld te worden, terwijl hij met stokken juist alles zo puntig mogelijk brengt. De speelsheid in z'n spel doet denken aan iemand die jong van geest is, maar het gemak waarmee hij de band aanstuurt, doet juist vermoeden dat het een oude rot is. Opvallend zijn de kleine tikjes en vegen over de spanranden en het lekker pittige ridespel waarmee hij mooie kleine accenten weet te leggen. Iets in zijn spel doet me onmiskenbaar aan Adam Nussbaum denken, al speelt hij voor zijn doen dan wel op een erg stevig klinkende drumkit. In elk geval een cd die ik nog vaker zal draaien!

Mark Eeftens

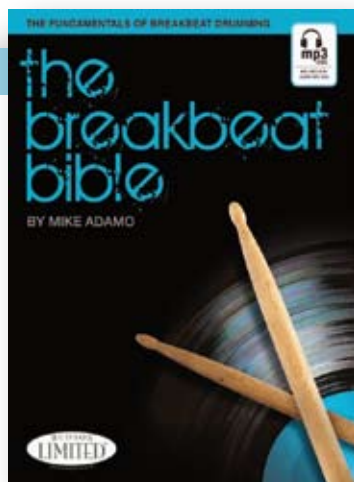
De cd begint als een gitaarjazztrio met stevige wortels in de blues, maar hij blijkt al snel veel gevarieerder, en er komen allerlei stijlen voorbij. De drummer beheerst ze allemaal uitstekend. Het klinkt een beetje alsof Robben Ford een jazz-cd heeft opgenomen, waarvoor Tom Brechtlein een klein drumsetje kocht en veel lichter dan gewoonlijk speelt – maar nog steeds lekker pittig. Vroeger vond ik dit verschrikkelijk, nu vind ik het heerlijk. De gitarist heeft genoeg te vertellen om een cd lang te boeien en zijn begeleiders staan hun mannetje. Lekker, dus in de cd-speler ermee en keihard draaien over een goede installatie!

Dick de Waal

Nogal wat obligate bluesrifjes en flams met brushes in het eerste stuk. Buiten de contrabas is het begin niet bepaald hartverwarmend. John Zorn schiet even te binnen als de thema's wat minder voorspelbaar worden, het geheel wat kleurrijker gaat aandoen en de nummers opvallend kort blijken. Er wordt prachtig dynamisch gitaar gespeeld, hoewel sommige thema's beduidend minder interessant zijn dan andere. Naarmate de cd vordert, worden de drumpartijen speelser en de diepte en warmte van het geluid lijkt aardig te gaan variëren. Aardig als achtergrondmuziek, maar als hoofdgerecht ietsje te scherp en hard van toon. Let wel, ik neig sowieso snel weg te lopen bij elektrische gitaren...

BOEK

Breakbeats zijn kleine stukjes groove waar de band even stopt of alleen wat accenten speelt, en soms gewoon ritmes die een klassieker zijn geworden. Veel van die breakbeats zijn later ontelbare malen gesampled en weer de basis geworden van nieuwe nummers, of zelfs van een hele nieuwe stijl zoals drum 'n' bass. Het boek **The Breakbeat Bible** van Mike Adamo (Hudson) behandelt er een heleboel, waaronder natuurlijk de moeder van alle breakbeats, *The Amen Break*. Ook *Funky Drummer* komt voorbij en nog veel meer. Het geheel is doorregen met oefeningen die het spelen van die grooves makkelijker maken en een cd-rom met daarop de

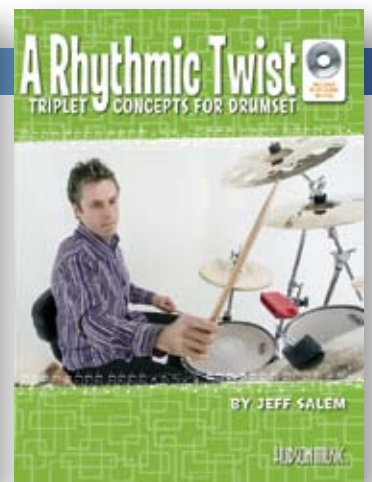

oefeningen en een paar korte meespeelnummertjes. Verplichte kost voor groovers! • Veel drummers van vandaag de dag zijn opgegroeid met de rechte achtsten en zestienden die nog steeds de populaire muziek overheersen. Ze komen hopeloos in de problemen als ze iets met

swingfeel moeten spelen. Het boek **A Rhythmic Twist** van Jeff Salem (Hudson) wil daar iets aan doen door middel van oefeningen, grooves en fills, gebaseerd op triolen. Salem diept het onderwerp aardig uit en komt met een hoop leuke grooves en fills. Ook het omzetten van figuren in

rechte zestienden naar triolen levert een aantal mooie concepten. Leuk boek, natuurlijk met cd-rom met oefeningen en play-alongs. • Auteurs Michael Green & Danny Gottlieb combineren in **Drumming In The Style Of Modern Jazz Masters** (Mel Bay) een aantal stijkenmerken van Tony Williams,

Elvin Jones en Jack DeJohnette met oefeningen die je moeten helpen om in de huid te kruipen van bovengenoemde grootheden. Ook time spelen en fraseren komen voorbij en natuurlijk is er een cd-rom met de voorbeelden en play-alongs. Interessant en leerzaam! (Mark Eeftens)